

EINDELIJK: EEN VERGOEDING VOOR DE CO!

Na jaren is het eindelijk gelukt: de LAD en de andere werknemersorganisaties hebben in de nieuwe Cao UMC een vergoeding kunnen bedingen voor coassistenten in umc's. 'Een mijlpaal', vindt onderhandelaar Brigitte Sprokholt, 'hiermee wordt de bijzondere positie van coassistenten onderkend'.

Een stagevergoeding voor coassistenten is een lang gekoesterde wens van zowel De Geneeskundestudent als de Landelijke vereniging van Artsen in Dienstverband (LAD). Twee jaar geleden voerden geneeskundestudenten zelfs actie om politiek Den Haag duidelijk te maken dat zo'n vergoeding terecht is. Waarom? Hun studie duurt twee jaar langer dan andere studies door de coschappen, maar voor coassistenten is het vrijwel ondoenlijk een bijbaantje te nemen om hun studietoelagen te beperken. Een werkweek van vijftig uur is immers geen uitzondering. En het ministerie van OCV oordeelde dat een coschap iets anders is dan een stage, dus kon van een stagevergoeding geen sprake zijn. Voor De Geneeskundestudent was dat in 2016 reden om duidelijk te maken wat coassistenten eigenlijk doen. Onder de noemer #ditdoetdeco werd actie gevoerd, maar het ministerie bleef onverbiddelijk.

Niet gemakkelijk

Ook de LAD probeert al jaren een vergoeding voor de coassistenten te regelen, maar dan via cao's. Ze is aangesloten bij het Ambtenarencentrum/FBZ, de centrale die onder andere onderhandelt over de Cao UMC. 'Het welzijn van coassistenten is ook een verantwoordelijkheid van ziekenhuizen en umc's, en dus is het logisch om een vergoeding tijdens de cao-onderhandelingen te agenderen', meent Sprokholt. 'Dat doen we al jaren, maar het is niet gemakkelijk. We werken vaak samen met andere werknemersorganisaties, die voor hun achterban ook bepaalde wensen hebben. Daar komt bij dat veel ziekenhuizen financieel niet heel ruim in hun jasje zitten en dus zijn ze kritisch op voorstellen die geld kosten. Ook verwijzen werkgevers vaak naar elkaar: de umc's vinden dat de universiteiten dit moeten regelen omdat de co's daar student zijn, en de universiteiten verwijzen naar de umc's en de ziekenhuizen omdat daar de coschappen worden gelopen. Dat alles bij elkaar zorgt ervoor dat het steeds niet lukte een vergoeding voor coassistenten te realiseren.'

Vergoeding

Sinds begin dit jaar onderhandelde de LAD/het Ambtenarencentrum/FBZ samen met drie andere werknemersorganisaties over een nieuwe Cao UMC met de Nederlandse Federatie van Universitair Medische Centra (NFU). In deze cao staat onder meer wat het salaris is van artsen en andere werknemers, welke werktijden gelden, wat de toeslagen zijn voor werken op onregelmatige tijden, et cetera. De onderhandelingen verliepen echter allesbehalve soepel: de vier werknemersorganisaties vonden het bod van de NFU onvoldoende. Eind mei liepen de onderhandelingen daardoor vast en gingen werknemers actie voeren. Begin september werd zelfs een zondagsdienst overwogen. Bij een zondagsdienst werken artsen en andere werknemers op een doordeweekse dag alsof het zondag is en dus hebben ze geen spreekuur en gaan geplande operaties niet door. Een zondagsdienst is een van de zwaarste actievormen, maar gelukkig heeft het

BRIGITTE SPROKHOLT

'Er is eindelijk erkenning voor een onderwerp waar we ons al bijna twintig jaar hard voor maken'

'HET EINDBOD IS AANZIENLIJK BETER DAN DE AANVANKELIJKE INZET VAN DE NFU'

zover niet hoeven komen: de NFU legde onlangs een marktconform eindbod op tafel, waarin ook de vergoeding voor coassistenten was opgenomen.

Erkenning

Sprokholt is daar bijzonder blij mee. 'Er is eindelijk erkenning voor een onderwerp waar we ons al bijna twintig jaar hard voor maken.' Of de vergoeding er daadwerkelijk komt, hangt af van de uitslag van de ledenraadpleging die alle werknemersorganisaties onder hun leden houden. 'Onze leden hebben het laatste woord. Artsen die in een umc werken en die lid zijn van de LAD, kunnen nu stemmen over het bod van de NFU.'

Als ze instemmen (toen deze Arts in Spe naar de drukker ging, liep de ledenraadpleging nog) is de vergoeding een feit. Coassistenten ontvangen dan (naast de huidige vergoedingsregelingen) een vergoeding van 100 euro bruto per maand vanaf 1 januari 2019. De vergoeding geldt alleen voor coassistenten in een umc en dus niet voor coschappen in algemene ziekenhuizen. 'Werknemers in algemene ziekenhuizen vallen onder een andere cao (de Cao Ziekenhuizen). Ook aan die cao-tafel maken we ons natuurlijk hard voor een vergoeding, zodat het in de toekomst hopelijk in alle ziekenhuizen gemeengoed wordt.'

Coassistenten kunnen zelf niet stemmen omdat zij geen werknemer zijn. 'Het klinkt een beetje gek dat we een afspraak maken over coassistenten zonder dat ze er zelf iets over kunnen zeggen, maar gelukkig is iedere arts ooit coassistent geweest. En dus weet iedere arts hoe belangrijk de vergoeding is', aldus Sprokholt.

Marktconform

'Het eindbod is aanzienlijk beter dan de aanvankelijke inzet van de NFU, en dat hebben we in onze ogen vooral te danken aan de druk die werknemers in umc's hebben opgevoerd afgelopen zomer', vervolgt Sprokholt. 'Ruim 7000 werknemers hebben meegedaan aan de acties om duidelijk te maken dat ze serieus genomen willen worden. De NFU heeft nu eindelijk naar hen geluisterd.'

WIE ZIJN DE ONDERHANDELAARS?

Voor de Cao UMC onderhandelt de NFU als werkgeversorganisatie namens de acht umc's. De werknemers worden vertegenwoordigd door vier grote werknemersorganisaties: Ambtenarencentrum/FBZ, FNV Zorg & Welzijn, CNV Zorg & Welzijn en CMHF.

De LAD-achterban is via twee van deze vier organisaties vertegenwoordigd: voor artsen die geen medisch specialist zijn (zoals a(n)iossen, bedrijfsartsen en SEH-artsen), ziekenhuisapothekers, klinisch chemici, klinisch fysici en technisch geneeskundigen is de LAD aangesloten bij AC/FBZ, die ook de belangen vertegenwoordigt van andere zorgprofessionals, zoals physician assistants, psychologen en diëtisten. Voor medisch specialisten trekt de LAD op met de Federatie Medisch Specialisten en is ze aangesloten bij CMHF, een koepel van 43 beroeps- en belangenverenigingen.